

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/46/2013
Identifikačné číslo spisu:	6012200480
Dátum vydania rozhodnutia:	15.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200480.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci navrhovateľa: A. P., bytom L., zast. JUDr. Vladimír Zvala, AK so sídlom Veľký Krtíš, ul. SNP 1/A, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, v konaní o návrhu na preskúmanie rozhodnutia odporkyne, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k 21Sd/101/2012 - 14 z 28.11.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 21Sd/101/2012 - 14 zo dňa 28. novembra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne č. 20039-1/2012- BA z 23.03.2012, ktorým určila, že „odo dňa 03.03.2006 zanikol nárok navrhovateľa na výplatu úrazovej renty , ktorej suma prepočítaná z dôvodu priznania invalidného dôchodku podľa § 89 ods. 2 a 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení nepresiahla nulu a preto SP - ústredie zastavuje výplatu tejto dávky v súlade s § 112 ods. 4 a ods. 6 tohto zákona“. Krajský súd mal za preukázané, že odporkyňa na základe žiadosti navrhovateľa priznala mu nárok na úrazovú rentu od 23.05.2005. Navrhovateľovi bol rozhodnutím odporkyne zo 17.05.2006 priznaný invalidný dôchodok od 03.03.2006 v sume, ktorá prevyšuje sumu úrazovej renty a navrhovateľovi v zmysle ustanovenia § 89 ods. 2 a 4 zákona o sociálnom poistení zanikol nárok na výplatu úrazovej renty. Súd sa nestotožnil s dôvodmi opravného prostriedku, pretože v danom prípade nejde o súbeh nárokov na dve dávky, ale zákonodarca presne definoval, že do sumy priznanej dávky (invalidného dôchodku) zaniká nárok na vyplácanie úrazovej renty. V prípade ak iná priznaná dávka (invalidný dôchodok) prevyšuje sumu úrazovej renty, tak nárok na vyplácanie úrazovej renty zaniká. Preto podľa názoru krajského súdu je napadnuté rozhodnutie odporkyne vecne správne a preto ho potvrdil.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie z dôvodu, že krajský súd dospel k

nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Podľa navrhovateľa z výrokovej časti rozhodnutia odporkyne možno vyvodiť záver, že rozhodnutie odporkyne sa zaoberá dobou minulou, teda má tzv. spätnú účinnosť a odporkyňa nebola oprávnená rozhodovať o spätnom zániku sociálnej dávky. Dňom doručenia preskúmaného rozhodnutia považuje stanovisko o zániku nároku inak za správne. Uviedol, že on nenesie žiadne zavinenie na tom, že mu eventuálne bola úrazová renta poskytovaná aj od okamihu zániku nároku resp. kolízie s inou sociálnou dávkou. Navrhovateľ zotrval na tvrdení, že on riadne preukázal poisťovni skutočnosti rozhodujúce na vznik a trvanie nároku a zánik nároku na dávku. Dal do pozornosti, že invalidný dôchodok mu bol priznaný spätne, preto kým mu nebolo doručené rozhodnutie o jeho priznaní, nemohol odporkyni ani oznamovať skutočnosti podľa § 227 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. Navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd prvostupňový rozsudok zrušil a vec mu vrátil na nové konanie.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v medziach podaného odvolania a dospel jednomyselne k záveru, že rozsudok krajského súdu bol vydaný na základe dostatočného zistenia skutkového stavu veci, po vypočutí navrhovateľa na ústnom pojednávaní a po oboznámení sa súdu so spisovou dokumentáciou vzťahujúcou sa k veci.

Podstatou odvolania navrhovateľa je tvrdenie, že rozhodnutie odporkyne z 23.03.2012, ktorým bol vyslovený „zánik nároku na výplatu úrazovej renty od 3. marca 2006“ je vecne nesprávny, lebo má spätnú účinnosť.

Podľa § 89 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. pre určenie sumy úrazovej renty, ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok je rozhodujúce, že to, že sa zníži suma úrazovej renty už priznaná o sumu invalidného dôchodku. Úrazová renta sa vypláca v sume zníženej podľa prvej vety aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia na zníženie úrazovej renty podľa odseku 2 <. je rozhodujúca suma invalidného dôchodku, na ktorú má navrhovateľ nárok ku dňu jeho priznania. Invalidný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný od 03.03.2006.

Odporkyňa správne prepočítala sumu úrazovej renty ku dňu, od ktorého bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok, t.j. ku dňu 03.03.2006, keď nastala zmena skutočností rozhodujúcich pre určenie výšky úrazovej renty priznaním invalidného dôchodku. Keďže k uvedenému dňu výška priznaného invalidného dôchodku prevyšovala výšku úrazovej renty, tzn., že úrazová renta po odpočítaní invalidného dôchodku neprevýšila nulu (4 563 Sk - 7 796 Sk je menej ako nula), neexistovala teda reálna suma úrazovej renty, ktorú by bolo možné navrhovateľovi vyplácať, preto zanikol nárok na výplatu úrazovej renty.

Odporkyňa súčasne vo výroku rozhodnutia uviedla, že zastavuje výplatu tejto dávky (úrazovej renty) podľa § 112 ods. 4 a 6 zákona. Výplata dávky sa podľa ods. 4 uvedeného ustanovenia zastaví, uvoľní alebo sa dávka vypláca v nižšej sume alebo vo vyššej sume, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu dávky. Podľa ods.6 dávka sa odníme, zníži alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa dávka už vyplatila.

Z uvedeného vyplýva, že odporkyňa ku dňu 03.03.2006 správne určila podľa § 89 ods. 2 a 3 zákona, že zanikol nárok na výplatu úrazovej dávky, avšak zastavenie výplaty sa riadi ustanovením § 112 ods. 4 a 6 zákona. Z uvedeného tiež vyplýva, že pre posúdenie zákonnosti preskúmaného rozhodnutia nie je rozhodujúce, kedy odporkyňa vydala rozhodnutie o priznaní invalidného dôchodku, ale to, že predmetný dôchodok bol priznaný od 03.03.2006.

Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 23.03.2012 však nebolo predmetom konania posúdenie zavinenia navrhovateľa na vyplácaní úrazovej renty po 03.03.2006, preto ani dôvody odvolania týkajúce sa otázky splnenia ohlasovacej povinnosti podľa § 227 ods. 3 zákona a ani dôvody týkajúce sa iných konaní o inej úrazovej rente nie sú právne

významné, preto sa nimi odvolací súd nezaoberal.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny a preto ho potvrdil podľa § 219 OSP. Navrhovateľovi odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo nebol v konaní úspešný (§ 250k ods. 1 a contr. v spojitosti s § 250l ods. 2 OSP), odporkyňa nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.